

עת"א 40740/09/17 - סוסו מיכאשווילי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 40740-09-17 מיכלשווילי נ' ועדת השחרורים ואח' 07 נובמבר 2017
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
העותר
סוסו מיכאשווילי

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד ורד שלו
ב"כ המשיב 2 עו"ד גנית גדות-כרמי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שלישי למשך 11 חודשים בגין נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב ושימוש בטלפון נייד בזמן נסיעה.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 מיום 12.9.17 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של גב' חיה היכל שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר קבעה כי בעותר טמונה מסוכנות שמונעת את שחרורו המוקדם שכן אין לכך כל אינדיקציה למעט חומרת מעשיו של העותר נושא מאסרו.

כמו כן טוענת ב"כ העותר כי הוועדה התעלמה מטענותיה לפיהן יש לזקוף לזכותו של העותר את הודאתו בכתב האישום המתוקן, את התנהגותו החיובית במהלך מאסרו ללא עבירות משמעת וללא מידעים, את היות מאסרו הראשון, את מצבה הכלכלי של משפחתו מאז שהעותר נאסר ואת חרטת העותר על מעשיו והבושה שהביע על עשייתם ולכן איננו ממזער מחומרת מעשיו.

לטענת ב"כ העותר, העותר פנה לשלטונות הכלא על מנת שישלבו אותו בטיפול אך בקשתותיו נדחו.

עמוד 1

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו של העותר על תנאי וטוענת כי ביצוע העבירות נושא מאסרו של העותר, 3 חודשים לאחר שנידון בגין עבירות קודמות למאסר בעבודות שירות, מלמד על מסוכנותו. כך גם עברו התעבורתי והפלילי של העותר, הגם שעברו הפלילי לא נוגע לעבירותיו היום, מלמדות על מסוכנותו.

ב"כ המשיב מפנה לחוות דעת גורמי הטיפול ולחוות דעת רש"א, שסירבה לקבל את העותר להליך טיפולי בפיקוחה לאחר שחרורו המוקדם, אשר מהן עולה כי מודעותו של העותר למצבו ולדפוסי התנהגותו שגרמה לו לבצע את העבירות הם נמוכים ולכן קיים פער בין רצונו להשתתף בהליך טיפולי שהוא רצון מילולי למטרת שחרור על תנאי למודעות הנמוכה למצבו.

עיון בהחלטת הוועדה מעלה כי היא עמדה על עברו התעבורתי של העותר אשר מלמד על מסוכנותו, שכן מדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה מאז שנת 2000, נהיגה בזמן פסילה לאחר שהורשע ב-3 הזדמנויות קודמות בעבירה זו ונהיגה ללא תעודת ביטוח, תוך שימוש בטלפון נייד בזמן הנהיגה.

הוועדה גם התייחסה לעמדת גורמי הטיפול ועמדת רש"א ואף לא התעלמה מתוכנית הטיפול של גב' היכל אך קבעה, ובצדק, שאין בתוכנית זו כדי לאיין את מסוכנותו של העותר כל זמן שלא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו מאחר ולא הביע נזקקות לעבור הליך טיפולי כזה, כפי שעולה מדו"ח גורמי הטיפול.

מדו"ח גורמי הטיפול שהוצג בפני הוועדה עולה כי התנהגותו של העותר אמנם חיובית, הוא בעל כוחות לערוך שינוי, אך הוא מגלה תובנות חלקיות ומתקשה לקחת אחריות לעבירותיו. הוא מביע רצון מילולי להשתלב בטיפול ייעודי בסוג עבירותיו אך הוא טרם השתתף בטיפול כזה.

כך גם עולה מחוות דעת רש"א באשר לאי התאמתו של העותר לתוכנית טיפולית בפיקוחה אשר התרשמה משיחה עם העותר כי ניכרת אצלו מדה ילדותית ואימפולסיבית, הוא מגלה התנגדות וקושי להרחיב ולהעמיק את השיח על העבירה מעבר לאמירות "זה נגמר, לא אעשה את זה שוב".

יש באמור בחוות דעת גורמי הטיפול ובעמדת רש"א, ומבלי שאנו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של העותר, כפי שתוארו בהחלטת הוועדה ובטיעוני ב"כ העותר בכתב העתירה ובפנינו, כדי להצדיק את החלטת הוועדה נושא העתירה.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום יח' חשון תשע"ח, 07/11/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד